
Rase beskrivelse NFO, Den norske skogkatten

28.07.2025

Norsk Skogkattring

Innhold

Introduksjon	3
Hva er en norsk skogkatt?	4
Historien:	4
Historiske dokumenter fra NRR og NSR blad «Skogkatten»:	7
Referat fra NRRS 14 generalforsamling, Grefsenkollen restaurant, den 11 juni 1977	7
STANDAR FOR NORSK SKOGKATT (slik generalforsamlingen vedtok den i 1977)	8
Informasjon fra NRR's Breeding Council, Oslo, januar 1985. Regler for godkjenning av norsk skogkatt (noviseregler)	10
Skogkatt arven	12
Rasebeskrivelsen	15
Tilføyelser og endringer over tid	17
Den Tekniske standarden	17
Hodet (20 poeng)	19
Ører (10 poeng)	20
Øyne (5 poeng)	21
Kropp og beinbygning (25 poeng)	22
Hale (10 poeng)	24
Pels (totalt 25 poeng, 5 for farge/mønster):	24
Kondisjon (5 poeng)	26
Helse hos den norske skogkatten:	27
GSD4	27
Den generelle helsen	28
Den lykkelige katten	31
Kilder	32

Introduksjon

Å bli bedt om å skrive en rasebeskrivelse for «hertet katten min» var en skremmende utfordring.

Rasen har betydd så mye for så mange mennesker i Norge i over 50 år, og å skulle lage et dokument som nå skulle være en rettesnor for kommende generasjoner – for å hjelpe dem å føle det samme som jeg gjør, og å få andre til å ønske å videreføre arbeidet med å bevare rasen – det er en svær oppgave.

Det vil forhåpentligvis bli gjennomgått og tilføyd mer fakta og nye vitenskapelige funn etter hvert som de dukker opp i årene som kommer. Vi har bare så vidt begynt å forstå DNA og genetik på katten.

Det manglet ikke på artikler og historier, eller beskrivelser. Men å sile ut hva som er viktig å ta med, formulere på en forståelig måte, og samtidig gjøre det ok å lese, var er stor jobb.

Jeg har fått god hjelp fra dommere som kjenner rasen godt, og fra oppdrettere som har drevet med avl i mange år.

Jeg har bladd gjennom utallige magasiner, artikler og bøker, lest nytt og repetert gammelt. Det er fremdeles så mye, mye mer å fortelle om rasen. Men det får bli til en annen gang.

Jeg vil spesielt få takke Anne Veland, Karl Preiss og Bette Lind for dommerkommentarer. Takk også til Andreas Madsen (FIFe Breed Council), Britt Thomassen, Karina Buran, Raymond A. Sætre, Maria Myrland og Eva Walter for fakta, gode og inspirerende historier og meninger om rasen, og en ekstra stor takk til Julie Aastorp, min gode venn, for hjelp med historisk innhold, ordlegging og beskrivelser.

Også takk til Jon Wikne for å finne ord stavekontrollen ikke gjorde, og ikke minst Christin Vargskogen for hjelp med å ferdigstilling, redigering, illustrasjoner og for å gjøre hele dokumentet presentabelt.

Jeg kommer heller ikke utenom min mentor, Inger Lise Refsnes, som gjennom mine første år som oppdretter holdt ut med mine spørsmål og utallige telefonsamtaler til alle døgnets tider.

Og selvfølgelig, takk til NSR for å ha troen på meg.

Jeg håper rasespesifikasjonen vil være nyttig, informativ og opplysende.

På vegne av Norsk Skogkattring,

28.07.2025

Frøydis Husøy

Hva er en norsk skogkatt?

Historien:

Den Norske Skogkatten er en del av legender og myter. Ifølge en av legendene var den grå skogkatten gjenstand for et veddemål mellom to norrøne guder: Loke og Tor. Katten tilhørte Loke, som utfordret Tor til å løfte katten fra bakken for å bevise sin styrke og kraft. De første planene for avl ble startet på 1930-tallet for å sikre fremtiden til Norges nasjonalkatt, men arbeidet ble avbrutt av andre verdenskrig. Til slutt ble rasen Norsk Skogkatt fullt anerkjent av FIFe i 1977.(FIFe)

Historien fra starten av.

(utdrag fra "Norwegische Waldkatzen," av Tanja Ehrhardt, og kunnskap fra Julie Aastorp)

Det sies at kattene først kom til Europa rundt år 500 e.Kr., da Attila av Hun døde og folk begynte å vandre nordover for å finne nytt land å bosette seg på.

Katten fulgte maten (musene), og fant etter hvert bedre bytte i de nordiske skogene, åsene og langs kysten. Slik utviklet katten seg videre og tilpasset seg den harde naturen og det skiftende været – og hver eneste lille del av den ble formet for å overleve i dette nordiske klimaet.

Vikingene hadde katter med seg på skipene for å holde mus og rotter unna, og på den måten fikk «vikingkatten» være med over havet og starte nye liv på andre kontinenter. Noen ble gitt bort som gaver, da de var kjent som utmerkede rottefangere.

Vikingene tok også med seg fremmede katter hjem fra reisene sine, og dette påvirket trolig rasen her i Norge.

Senere ble Norsk Skogkatt jaktet på for pelsen, beskyldt for sykdom og pest, og jaget bort fra bebyggelsen fordi den ble sett på som "fra en annen verden".

Under og etter Svartedauden (1350) ble kattene alene på gårdene og i skogene, i flokker på fjellene, langs kysten og i utkantene av Norge. De utviklet seg til å bli en stor, hardfør og tøff rase for å kunne overleve.

Da folk etter noen år begynte å flytte tilbake til de forlatte gårdene og utkantstrøkene, ble kattene sakte men sikkert domestisert igjen og begynte å leve sammen med mennesker på nytt.

Elsket for sitt lynne og hengivenhet til menneskene, sine overlevelsessevner og mystikken som omga dem, ble de en del av landskapet og hverdagen.

Og etter hvert som folk i Norge ble vant til å se denne store katten i faunaen igjen, ble den en naturlig del av fortellingene og folketroen.

Norsk Skogkatt er en del av vår Norske historie.

På slutten av 1800-tallet og begynnelsen av 1900-tallet begynte antallet å synke, på grunn av naturlig kryssing med huskatter og andre katter importert fra andre verdensdeler.

Skogkatten var i ferd med å forsvinne.

Arbeidet med å få Norsk Skogkatt anerkjent som egen rase startet på 1930-tallet, og noen få representanter for rasen ble allerede vist frem i 1938. Men så kom krigen og satte en stopper for det pågående arbeidet.

Etter krigen, da samfunnet sakte begynte å fungere igjen, våknet også kattedobben til på nytt. Og mot slutten av 60-tallet og begynnelsen av 70-tallet ble det igjen arrangert utstillinger, og Norsk Skogkatt kunne etterhvert delta – men uten å få sertifikater.

Heldigvis tok noen dedikerte personer opp tråden med arbeidet med å få Norsk Skogkatt anerkjent som egen rase.

I 1972 fikk de godkjent en beskrivelse av rasen i NRR, de samlet de seg, og Norsk Skogkattring (NSR) ble etablert i 1975.

Det grundige og dokumenterte arbeidet med å få rasen tilbake på beina – og godkjent som rase – startet for fullt. Vi skylder Edel Runås en stor takk for hennes innsats.

Formålet med NSR var å renavle den Norske Skogkatten, bevare rasen, og å jobbe aktivt for å oppnå nasjonal og internasjonal anerkjennelse.

NSR samlet katter fra hele Norge, og noen fra nabolandene også.

Det var katter som på én eller flere måter passet til standarden, og man lagde en avl strategi ut fra disse for å bygge opp en sunn genbase for rasen.

I de ulike regionene i Norge kunne det nesten se ut til å være egne typer "skogkatt". Noen plasser var brune mest vanlige, noen plasser røde eller sølv, og det gikk også rykter om en flokk med hvite katter på Sunnmøre.

Enkelte eksemplarer var rett og slett fantastiske – som en liten gaupe, et bilde av norsk natur i pels!

Dessverre var antallet av disse «vikingkattene» ikke så høyt at det ble normalen.

Norske Rasekatters Riksforbund (NRR) hadde et avlsråd som reiste rundt og hjalp til med planlegging av avl og godkjenning av katter. Dette arbeidet krevde mye og ble nærmest en livsstil for dem som var involvert. Vi skylder dem så ufattelig mange takk.

Avlsarbeidet var også krevende, da mange av nybegynnerkattene hadde noen av de ønskede trekkene, men ikke alle. Det var som sagt langt mellom prakteksemlarene, men flere hadde nok av trekkene til likevel å kvalifiseres som Norsk Skogkatt.

Avlen måtte derfor være både komplementerende og forsterkende i forhold til den tekniske standarden.

Kattene var ikke alltid like kraftige i bygning eller hadde så god pels som de burde, ørene kunne være små eller for høyt plassert, neseryggen ikke rett, osv. Dette skyldtes mange år med naturlig utavl med andre katteraser – for eksempel angorakatter, som var populære kjæledyr.

Folk kastret ikke, eller brukte p-piller på katter den gangen, og kattunger ble som regel gitt bort gratis.

Oppdretternes samarbeid og planlegging for kull fremover var viktig!

De fortsatte å prøve å gjenoppbygge katten de kjente og husket fra før krigen – Skogens Konge!

Den opprinnelige skogkatten var nesten utdødd da arbeidet startet, og for et tap det ville vært om denne gruppen mennesker hadde mislyktes!

I frykt for at rasen skulle gå tapt igjen, innså de at de *måtte* få den godkjent som en egen rase. Helen og Carl Fr. Nordane var pådrivere og sentrale personer i dette arbeidet.

På generalforsamlingen til Fédération Internationale Féline (FIFe) i Wiesbaden i 1976 krevde Norges delegat at Norsk Skogkatt skulle bli anerkjent som en internasjonal rasekatt med CAC-status. På det tidspunktet hadde vi litt over 100 registrerte katter. Rasen ble midlertidig godkjent, men uten CAC (Certificat d'Aptitude au Championnat)-status.

Året etter, i Paris 1977, fremmet vår daværende delegat Carl Fr. Nordane saken på nytt. Det litt problematiske den tiden var at katter ikke kunne transporteres til og fra kontinentet fra Norge, Sverige og Finland på grunn av rabiesfare – det gikk en tykk rød linje over Skagerrak. Derfor hadde Herr Nordane kun fotografisk materiale og overbevisende argumenter med seg.

På det tidspunktet hadde vi 192 registrerte Norsk Skogkatter i Norge.

Bildene av blant andre Pan's Truls som Carl Fr. Nordane hadde med seg til Frankrike, for å vise at dette virkelig var en egen rase, gjorde jobben. Og det gikk veien, anerkjennelsen fra FIFe ble gitt.

Den norske Nasjonalkatten, norsk skogkatt, ble omtalt på kveldsnyhetene i Norge og i avisene de påfølgende dagene!

Carl Fr. Nordane var mannen som endelig fikk det til å skje, og Norge fikk sin første nasjonale katterase.

Norsk Skogkatt ble internasjonalt anerkjent med CAC-status fra 1. januar 1978.

NSR/NRR hadde nå en norsk katterase – og den ble for populær også i andre land!

Katter ble nøye utvalgt og eksportert til naboland og videre ut i verden, slik at oppdrettere kunne få gode eksemplarer å avle videre på – over hele kloden.

I dag finnes rasen i alle verdenshjørner og er en populær familie- og utstillingskatt, kjent for sin gode helse, naturlige særtrekk, milde temperament, intelligens og lekne vesen.

De er utmerkede jegere og elsker å være med menneskene sine – enten det er på tur i naturen eller bare å henge rundt og hjelpe til med husarbeidet.

PR Pan's Truls, født 02.05.1973, NFO n 09 23, far King ns 23 og mor Lucy, NFO f 09 23

Historiske dokumenter fra NRR og NSR blad «Skogkatten»:

Referat fra NRRS 14 generalforsamling, Grefsenkollen restaurant, den 11 juni 1977

Formann Carl Fredrik Nordane

Sak 3, Innkomne forslag:

1. Alle oppdrettere av Norsk Skogkatt må være tilsluttet Norsk Skogkattring for å få stamtavler. Jan Meeg presiserte at det ved forrige generalforsamling ble fastslått at alle ringer skulle være interesseorganisasjoner på privat basis. Enhver som står tilsluttet en NRR-klubb har sin fulle rett til å få stamtavler. Jan Meeg var imot forslaget. Formann i Norsk Skogkattring, Egil Nylund, støttet heller ikke forslaget. Han ønsket ikke at Norsk Skogkattring skulle være et tvangsforum. Svein Kristiansen foreslo at forslaget ble trukket. Helen Nordane orienterte om Avlsrådets motivasjon for forslaget. Man ønsket bedre kontroll. Det var en del katter som ikke var representative for Norsk Skogkatt på Norak's store internasjonale utstilling i april måned, og hun trakk noe i tvil om Norsk Skogkatt vil bli godkjent på FIFe's generalforsamling til høsten, da det altså var såpass mange eksemplarer som ikke var representative. Margit Løkke spurte om det var noen kontroll å være med i Skogkattringen. Jan Meeg svarte at det dreier seg kun om et oppdrettsamarbeid. Hvis det har forekommet glipper, må man skjerpe seg for å bedre forholdene. Avlsrådet må konsulteres ved forestående parringer. Nordane hevdet at Norsk Skogkattring var i prinsippet underlagt NRR's avlsråd. Adelskatten viste da til forrige generalforsamling, hvor Nordane presiserte at Skogkattringen var et privat arrangement i likhet med de andre ringene, men at det er selve skogkattsaken som er underlagt NRR's

Avlsråd. Adelskatten mente vidare at siden alle skogkattparringe skal godkjennes av AR, ville dette vere en god nok kontroll. Fru Rohlff hevdet at det ikke måtte vere noen tvang å vere medlem av en ring for å få stamtavler. Ved votering falt forslaget mot 5 stemmer.

2. Forslag om revisjon av standard for Norsk Skogkatt

Det ble en diskusjon om de forskjellige punkter i forslaget. Nylund syntes standarden var så god at den ikke behøvde noen forandringar. Skogkatten skal vere kraftig, og under punkt «hale», bør det ikke stå revehale, da revens hale har en helt annen form enn skogkattens. Skogkattens hale har en mer «vifteform». Den bør bare stå «lang og busket». Gulsett foreslo også en ny poengskala, hvor det ble lagt større vekt på type og hode, og under pels ble det føyet kondisjon, som til sammen skulle ha 30 poeng.

STANDAR FOR NORSK SKOGKATT (slik generalforsamlingen vedtok den i 1977)

Type: Kraftig og smidig bygget, lang kropp, høybeint, bakbeina høyere enn forbeina.

Hode: Trekantet, lang nese, rett profil uten stopp, god hake.

Øyne: Store, åpne. Alle farger tillatt uansett pelsfarge.

Ører: Høye med gaupetufser, plassert høyt på hodet så ørenes ytterkant følger linjen fra haken og opp.

Pels: Lang. Underpelsen (se bemerkning under) er dekket av glatt, hengende overpels fra ryggen og nedover sidene. Skjortebryst, krave, kinnsjegg og knickers.

Farger: Alle farger er tillatt, også med hvite labber, bryst, mage, bliss, etc. De ens- og to fargede har en mykere pelskvalitet enn de i tabbygruppen, hvilket må tas hensyn til ved bedømmingen, men også deres pels er fet.

Hale: Lang og busket

Poengskala:

Type	25
Hode	20
Øyne	5
Ører	10
Hale	10
Pels og kondisjon	30
Totalt	100

Feil: Tørr pels, tover, kladder, kort hale, korte bein, profil med stopp, kort nese, rundt hode, firkantet hode, små ører, stor bredde mellom ørene, samt katter som er spinkle, sarte i type og form.

Bemerkning: Sommerpelsen virker kort, krave, skjortebryst og skjegg mangler. Dette på grunn av at underpelsen er lite utviklet om sommeren. Bare halehårene lengde viser at det er en langhårskatt. Knickersen er også redusert. Vinterpelsen begynner å komme om høsten, i form av en økende utvikling av underpelsen. Dess hardere vinter i vente, desto mer underpels. Knickersens bakdel består av ullhår (uten dekkhår) som blir beskyttet av den breie halen. «INNEKATTER» har som oftest redusert pels året rundt. Ungdyrenes overpels begynner å

komme i 3-5 mnd. alder. Type og pelskvalitet er det primære. Farge og tegninger har sekundær betydning.

3. Ingen noviseklasse for Norsk Skogkatt på linje med Tyrkisk Angora. Under dette punktet sa Svenn Kristiansen at Adelskatten var enig i forslaget, men han benyttet anledningen til å sitere et brev fra Harald Lund Oslen som er sekretær i AR. Det var om en innkallelse til et skogkattmøte. I denne innkallelsen ble det presisert at dette var siste møtet hvor godkjenning av førstegenerasjons skogkatter ville bli foretatt. Dette brevet skapte en del diskusjon blant delegatene. Nyland mente at vi ikke har en så stor og god skogkattstamme ennå at førstegangsgenerasjonsgodkjennelser må fortsette. Mange katter blir kastrerte, steriliserte og uforutsette ting som sykdommer og ulykker kan oppstå, og man kan ikke være så sikker på at den stammen vi har i dag er tilstrekkelig. Dessuten finnes det mange skogkatter ute i naturen som kanskje er mye bedre enn dem vi har i dag, og det ville være kjedelig om disse ikke kunne bli godkjent. Oslo er ikke det beste skogkattsted. Klubbene i distriktene har her muligheter. Det ble også stilt spørsmål om hvilket mandat AR har til å ta en slik beslutning. Anne Gro Edstrøm persistere at med den lille stamme man har, vil det forekomme mye innavl. Edel Runås kunne opplyse at grunnen til at AR ikke ville godkjenne flere nye katter, er en henvendelse fra FIFe's dommerkomité som mener at det er best å ha en liten stamme og mange generasjoner å vise til ved en FIFe generalforsamling. Siden når rasen er godkjent, kan man fortsette med førstegangsgodkjennelse. Egil Nylund var enig i at det ikke skulle være noviseklasser på utstillinger, men at man må fortsette med godkjenningsmøter. Laila Vorvik ville gjerne at det skulle være noviseklasse for skogkatter på utstillinger, da hun mente at det ville være lettere for folk i distriktene å få godkjent kattene sine. Helen Nordane viste til Ars reisekasse, og at det ikke var noe i veien for at AR kan reise rundt i landet for å godkjenne skogkatter og andre katter på kontrollstambok. Det er bare for klubbene å henvende seg til AR for å avtale møter. Hun presiserte også videre, at hvis klubbene hadde noe å utsette på AR, feks. Uenighet i det overnevnte brev, kunne de sende inn protest til AR, som ville bli tatt til følge. Styret påpekte at AR har rådgivende myndighet. Generalforsamlingen presiserte: Fortsatt godkjennelsen av førstegangsgenerasjons skogkatter. Styret i NRR pålegger AR førstegangsgodkjennelse. Det ble presisert at det skal være minst to dommere i AR. Det ble vedtatt at det ikke skal være noviseklasser for skogkatter.

4. Skogkattoppdrett i utlandet må baseres på norskimporterte og registrerte avlsdyr. Det må være toppkatter som eksporteres til utlandet, presiserte Nordane. Forslaget ble vedtatt. Helen Nordane bemerket at forslag nr 3 og 4 må oversendes FIFe's Generalforsamling som forslag. Generalforsamlingen var enig i dette.

5. Opphevelse av regelen om at kull etter kontrollstambokførte katter skal besiktiges av AR før stamtavle utskrives.

Svenn Kristiansen forklarte at dette forslaget egentlig ikke var ment som et direkte forslag, men var satt fram for å få dem som bor langt unna til å få godkjent kull med minst mulig vanskeligheter. Han presiserte at Adelskatten ikke var imot selve regelen, men at ordningen kan by på problemer for folk langveisfra. Etter at Eva Rode viste til AR's reisekasse og at man

på skogkattmøtene også kan fremvise andre kontrollstambokførte katter, ble forslaget trukket tilbake.

Resten av dette GF omhandlet ikke spesifikke skogkattsaker.

Informasjon fra NRR's Breeding Council, Oslo, januar 1985. Regler for godkjenning av norsk skogkatt (noviseregler)

Informasjon fra NRR's Avlsråd, Oslo, januar 1985

Skogkattregler m.m

1. Skogkatter med kjent bakgrunn
 - a- Men kjent bakgrunn menes at en katt har to registrerte og avlsgodkjente foreldre
 - b- Avkom etter to avlsgodkjente foreldre har automatisk rett til stamtavle. De er automatisk avlsgodkjente.
 - c- På stamtavlen til kull som skal registreres, påføres bare koden for hovedfargen på denne måten: 13NFA, 13NFAW, 13NFB og 13NFBW, der A står for agouti (tigret, spottet, tabby eller ticked), W står for White (hvitt) og B for non-agouti (ikke-tigret osv) Vanlige rekvisisjonsbestemmelser gjelder for øvrig.
 - d- Etter fylte 10-ti- måneder bestemmes den endelige fargen under for eksempel utstilling av to dommere og/ eller av dommer(e) og medlemmer av NRRs Avlsråd. Eierne bør anføre på påmeldingskjema at katten skal fargedefineres nærmere. NRRs Avlsråd kan også fargebestemme under et tillyst godkjenningsmøte.
 - e- Dersom en katt fargebestemmes under en utstilling, skal Avlsrådet ha kopi av fargeregistreringen. Avlsrådets sekretær kontrakter stambokføreren.
 - f- Eierne av katten må selv sende stamtavlen til stambokføreren for å få den offisielle fargen.
2. Mulige skogkatter med ukjent bakgrunn.

Førstegangsgodkjenning

Med UKJENT BAKGRUNN menes at katten ikke har 2-to- avlsgodkjente foreldre.

Katt med ukjent bakgrunn kan godkjennes som Skogkatt etter én av følgende to prosedyrer forutsatt at den har fylt 6- seks måneder senest den dagen den forevises. En katt kan kun forevises én gang.

- a- Katten kan stilles i noviseklassen under en internasjonal utstilling der den må godkjennes av to internasjonale dommere (med SJH-kompetanse) Fargekode 13NFA, 13NFAW osv angis. Påmeldingskjema skal via egen klubb også sendes til NRRs Avlsråd- sekretær. Etter utstillingen skal arrangøren sende kopi av bedømmelsessedlene til NRRs avlsrådssekretær. Dette gjelder enten katten blir godkjent eller ikke. Avlsrådet videresender til stambokfører. (Denne prosedyren gjelder også alle andre raser)
- b- Katten forevises NRRs avlsråd under et spesielt tillyst godkjenningsmøte. Minst to medlemmer av Avlsrådet og en SLH-dommer- skal godkjenne katten. Kattens fargekode angis (jfr. 1.c over) Hver katt som forevises må betales med kr 50,-

En katt kan bare forevises 1-en- gang i noviseklassen. Hvis det bare er en dommer under utstillingen, kan katten stilles ut en gang til for en annen dommer.

Blir en katt godkjent etter pkt. 2.a eller 2.b ovenfor, må eieren sende inn en rekvisisjon til stambokfører gjennom egen klubbsekretær for å få et offisielt registreringsbevis. Registreringsbeviset sendes eieren i postoppkrav.

Avlsgodkjenning:

1. Katt godkjent som Skogkatt etter pkt 2a eller 2b eller etter dette kapittels bokstav A over, er automatisk avlsgodkjent dersom den har fylt 10-ti måneder når den godkjennes. Katten kan være godkjent på bestemte betingelser. Betingelsene skal anføres på godkjenningsskjemaet/ bedømmelsesseddelen. Eieren må da søke Avlsrådet om parringstillatelse. Parringspartner må oppgis sammen med en begrunnelse.
2. Katt som er yngre enn 10-ti måneder når den godkjennes første gang etter pkt 2a eller 2b etter dette kapittels bokstav A over, kan etter fylte 10-ti måneder avlsgodkjennes på følgende måter:
 - a. Katten kan avlsgodkjennes under utstilling: to dommere må da gi katten bedømmelsen Excellent. Dette kan gjøres ved kontrasignatur, eller ved at to dommere bedømmer katten hver for seg. Utstillingsarrangøren gjør dommerene oppmerksomme på at katten skal avlsgodkjennes. Eventuelt kan egen avlsgodkjenningssklasse (i så fall klasse 16) opprettes. Tilleggsdommeren trenger ikke være aktiv dommer under utstillingen. Bedømmelsen Excellent på to forskjellige utstillinger gir også avlsgodkjennelse. Dommerne fargedefinerer katten nærmere. Dommeren kan godkjenne katten for avl på visse vilkår. Dette skal angis på avlsgodkjennelsen/ bedømmelsesseddelen. NRRs avlsrådsekretær skal ha kopi av avlsgodkjennelsen fra utstillingsarrangøren. Avlsrådet kontakter stambokføreren.
 - b. Katten kan avlsgodkjennes – og endelig fargedefineres under et spesielt tillyst godkjenningssmøte. Katt som forevises for avlsgodkjenning betales med kr 50,-
3. For katt avlsgodkjent etter pkt- 2a eller 2b etter dette kapittelets bokstav B, må eieren sende søknad om parringstillatelse til NRRs Avlsråd bare dersom katten er avlsgodkjent på visse vilkår. Parringspartner må oppgis i søknaden sammen med begrunnelse.

Eksport

1. Til Finland og Sverige er det fri eksport av godkjente katter uansett generasjonsstatus.
2. Katt som skal eksporteres utenom Finland og Sverige må ha fylt 3-tre måneder og være minst 2.generasjonsdyr.

Godkjenningssmøter m.m

1. Det er en forutsetning at antall godkjenninger i NRRs regi skal reduseres når det er anledning til å stille skogkattene i noviseklassene.
2. Dersom det er behov for det kan en klubb søke om godkjenningssmøte. Klubben må da være innstilt på å bære oppholdsutgiftene. Privat innkvartering av AR medlemmene vil oftest være å anbefale.
3. Hver enkelt søknad vil bli vurdert individuelt av avlsrådet, og en innstilling vil bli sendt NRRs styre. Klubben bes derfor sende inn søknad i god tid før et påtenkt godkjenningssmøte.

4. Dersom det blir avslag kan klubbene likevel påta seg arrangementet mot å dekke alle utgiftene som også inkluderer AR-medlemmenes reiseutgifter.
5. Dersom det under en utstilling ikke er to kompetente skogkatt-dommere til å godkjenne noviser, kan klubben søke Avlsrådet om å få en dommer sendt fra NRR. Avlsrådet vil videre vurdere forespørselen og kontakte styret. Signert: Anne-Gro Edstrøm og Roald Westre.

Skogkatt arven

(Informasjon gitt av ulike oppdrettere og dommere, samlet fra magasinene *Skogkatten* og *Aristokatt*, samt gamle aviser i Aftenpostens nettarkiv.)

Arvemassen for Norsk Skogkatt er ikke basert på Pan's Truls, selv om han var en av de aller første NFO som ble registrert.

Andre oppdrettere som hadde katter med opprinnelige stamtavler inkluderer Av Baune, Pjewiks, Timotei (som fikk navnet sitt fra en sjampoflaske), Torvmyra's, av Granly's, Colosseum's, av Karibo, Gjervfjellet, Satyr's og mange flere. Bare ta en titt lenger bak i stamtavlene til kattene dine.

Blant de gjentakende navnene finner man også noviser som brakte inn friske gener og nytt blod i genbasen. Disse kattene ble valgt gjennom en grundig vurderingsprosess – man måtte bestå og bevise kattens kvalitet gjennom avl.

Da Truls ble født (faktisk fra en korthåret mor, Lucy), ble han ikke ansett som perfekt – men han hadde et fantastisk typete utseende, han var virkelig en skogens konge! Og han ble et ikon for Norsk Skogkatt. Han hadde nok holdt en god poengsum på utstilling også i dag. Han var verken den største eller sterkeste – men han var totalt sett et veldig godt eksemplar av rasen.

Truls ble brukt i avl frem til han ble kastret i ganske ung alder (1,5 år), fordi han forsvant fra Else og Egil Nylund i dager og uker av gangen. De håpet at han ville holde seg mer hjemme hvis han ble kastret – og det gjorde han i noen år – men så en dag forsvant han inn i skogen og kom aldri tilbake.

Han hadde ikke så mange avkom – men siden genbasen var liten, så finnes han bak mange katter. Pan's oppdrett hadde kattunger i mange år, og den siste registrerte kattungen i Pawpeds.com (en database for kattestamtavler) var i 1998! Totalt ble det født 341 Pan's-katter, og mange av dem ble brukt i avl og har bidratt til flotte Norske Skogkatter.

Etter hvert ble grunnlaget for rasen større og bedre, og den skilte seg virkelig ut blant andre katter.

Noen Norske Skogkatter vant mye på utstillinger og ble derfor svært populære som avlskatter. I noen år finner man samme katt nesten alle stamtavler – noe som ikke er ideelt for å opprettholde en sunn avlsbase. Matadorer og matadoraer er ikke gunstig for genetisk variasjon og bør unngås i avl.

Silhuetten i NSR logoen er tegnet av Truls sitt hode

I dag er Norsk Skogkatt utbredt over hele verden og har en stor og sunn nok genetisk variasjon i linjene sine, så det bør ikke være noe problem å finne en ubeslektet partner til avl.

NSR's tanker om fremtiden.

Rasestandarden for Norsk Skogkatt er ment å gi både eiere, oppdrettere og dommere en bedre forståelse av rasens spesifikke trekk – og hvorfor det er så viktig å bevare dem alle i rasen for fremtiden.

Rasen har fortsatt et tilstrekkelig genmateriale til å forbli sunn. Det er ikke behov for innavl, linjeavl eller kryssavl. Den generelle standarden er god, **men helse må alltid komme først!** Oppdrettere må fortsette å samarbeide – på tvers av landegrenser og innenlands – for å sikre at Norsk Skogkatt forblir stor, sterk og naturlig.

NSR håper å bevare rasen ekte – at den aldri mer blandes med andre raser, at snarveier i avlen unngås, og at denne RAS vil bidra til å holde dette fantastiske stykket norsk – og verdens – historie levende og friskt for kommende generasjoner.

Oppdrettere vil aldri kunne gjenskape det naturen selv skapte. Størrelsen og kraften til den opprinnelige Norsk Skogkatten er borte for alltid, og de som ikke har sett dem, vil ikke forstå hvor store og mektige de faktisk var. Bare historiene som blir fortalt, kan holde det levende.

Vi må ta vare på det vi har klart å skape ut fra det vi klarte å redde – det er fortsatt en fantastisk rase!

Det tar ikke mange år å ødelegge en rase, men det tar generasjoner å bygge den opp igjen, om det i det hele tatt er mulig.

Som en av verdens få helt naturlige katteraser, er hver naturlig egenskap og utvikling der av en grunn. Denne naturlige variasjonen i rasen er noe som bør verdsettes og tas vare på.

Målet er ikke at alle skal se helt like ut – men de trekkene som er spesifisert i standarden må være til stede.

Pelskvaliteten og den rette profilen er blant rasens sterkeste kjennetegn.

Bare sammen kan vi sørge for at Norsk Skogkatt ikke ender opp som bare et eventyr eller en historie fra fortiden.

Hva kan gjøres for å holde rasen sunn og frisk?

NSR ønsker at norsk skogkatt skal holde høyest mulig standard – med helse og kvalitet i hele katten – og at den fortsatt skal være en populær rase over hele verden, også til kos.

Gjennom historier gitt, og diskusjonene i ulike artikler og magasiner finner vi at utviklingen har gått i bølgedaler, og tegn på «bekymring og bevisstgjøring» rundt øreplussing (for lavt eller for høyt), øyeplassering (for dypt, for smalt, for bredt), pelskvalitet (for tørr, for mye underull, for silkeaktig osv.) har dukket opp og deretter avtatt igjen- over tid.

Oppdrettere har tatt advarsler på alvor til seg og prøvd å gjøre noe med det.

Det er viktig å fortsette å følge med på endringene, være bevisst og stoppe uønskede utviklingstrekk – og snu i tide før det blir for sent.

Oppdretterne i Norge, og andre land, trenger hjelp fra utstillingsdommerne til dette – for det er de som ser kattene over hele verden. De vil kunne oppdage tegnene og informere raseutvalget i FIFe og NSR (og oppdrettere) når utviklingen begynner å avvike fra standarden.

NSR og lignende klubber kan bidra til bevissthet om rasen ved å invitere nye dommere til NFO-spesialer, mesterskap og seminarer – også digitale – i regi av for eksempel NSR.

Den Norske Skogkatten får ikke store kull, og dette begrenser nok antallet som fødes i forhold til andre raser..

Det normale er tre til seks kattunger, men med høy overlevelsesrate. Derfor må vi holde antallet fødte kull stabilt og helst øke det noe.

Hvordan vi skal få til dette, er en utfordring.

Vi ser nemlig med bekymring av populariteten og antallet fødte og registrerte norske skogkatter er synkende (NRR).

Å bevare rasen for fremtidige generasjoner er selvsagt fortsatt målet.

Forhåpentligvis vil nye oppdrettere komme til, føle seg velkomne og få den støtten de trenger fra resten av skogkattmiljøet for å kunne videreføre arbeidet.

Tallene fra det offisielle registreringssystemet MinKatt for NFO i perioden 2013–2024 er ikke oppløftende lesning, med en nesten 25 % nedgang:

År	Rase	Totalt	Hann	Hunn	Import
2013	NFO	337	174	163	23
2014	NFO	346	186	160	21
2015	NFO	244	125	119	33
2016	NFO	328	173	155	18
2017	NFO	334	181	153	31
2018	NFO	378	204	174	26
2019	NFO	388	174	214	26
2020	NFO	346	176	170	21
2021	NFO	348	176	172	20
2022	NFO	291	151	140	19
2023	NFO	249	131	118	18
2024	NFO	211	124	87	22

NSR ønsker å bevare en stor nok genbase til å holde innavlsprosenten nær 0 % så langt bak som mulig på stamtavlen.

Det er derfor viktig å unngå at alle bruker de samme hannkattene, eller at hunnkatter får for mange kull. Vi må unngå matador-effekten.

Å sjekke stamtavler før paring er avgjørende, og samarbeid på tvers av landegrenser for å finne gode kombinasjoner vil være viktig.

Oppdrettere må følge nøye med på utviklingen av rasen, og være oppmerksomme på nye og mulige gentester. Når tester for arvelige sykdommer blir tilgjengelige, må det vurderes å kreve obligatorisk testing på avlsdyr.

Bare ved å ta rasens helse og velferd på alvor, og med å hjelpe nye oppdrettere med å gjøre ting riktig fra starten av, kan vi sørge for det beste resultatet for rasen vår.

Vi kan ikke sitte på sidelinjen og la nye oppdrettere gjøre nybegynnerfeil!

Dersom du har erfaringer og bekjentskaper, så hjelp de nye oppdretterne å finne gode hann- og hunnkatter for så å få sunne kattunger for fremtiden. Gi gode råd om hvordan de kan være med å utvikle avlen videre.

Ved å gjøre andre og nye oppdrettere gode, bidrar vi til velferden og fremtiden for Norsk Skogkatt.

Rasebeskrivelsen.

NRR beskriver rasen slik

Det er knyttet flere myter til rasens opprinnelse;

Trollkatten: Historien om en stor og veldig sterk katt med lang, busket hale som levde i de norske skoger. Den var klok, og hjalp ofte mennesker som hadde gått seg vill med å finne veien ut av skogen, eller beskytte dem mot rovdyr, så lenge den fikk noe i retur.

Historier om trollkatten har eksistert helt siden vikingetiden, og man finner den også i de Norrøne gudefortellingene. Blant annet skal guden Tor ha møtt en slik katt i Jotunheimen, katten var så stor at uansett hvordan han løftet den, hadde den alltid bena på bakken.

Et annet sagn forteller om den magiske katten Bayun, som var blitt «alenefar» til to kattunger. Han ba Tor om å ta vare på ungene, og de ble gitt videre til Frøya. Kattene vokste opp til å bli minst like store og sterke som sin far, og dro Frøyas vogn når hun var på tur.

På 1930 tallet ble det vedtatt å starte et arbeide med å bevare rasen, som på den tiden var i ferd med å forsvinne. Gjennom krigsårene var det liten aktivitet, men mot slutten av 60-tallet og begynnelsen av 70-tallet så man igjen framgang i arbeidet. Rasetypiske katter ble samlet inn fra hele landet for å stille til novisegodkjenning.

NRR godkjente Norsk Skogkatt som egen rase i 1972, en teknisk standard ble skrevet og det ble laget en plan for videre avlsarbeid. For å få rasen godkjent i FIFe, måtte man ha minst 3 godkjente generasjoner. Dette tok det noen år å etablere, men i 1977 ble rasen endelig godkjent også i FIFe, med vakre og ærverdige Pan's Truls som modell.

Med godkjenning i FIFe våknet også interessen fra resten av verden, og i dag finnes det oppdrettere av Norsk Skogkatt i alle verdensdeler.

Temperament

Norsk Skogkatt er en klok og leken katt. Den elsker å leke, og å være sammen med mennesker og andre dyr.

Beskrivelsen av teknisk standard for rasen:

FIFe har en rasestandard for hver rase som er anerkjent i forbundet.

Denne rasestandarden er en rettesnor som oppdrettere skal følge, og som dommere utdannes etter.

Den første standarden som ble skrevet for å beskrive Norsk Skogkatt og hva som gjorde den unik i forhold til andre raser ble gjort tidlig på 1970-tallet.

Standarden ble revidert, ryddet opp og presentert som en teknisk standard i FIFe-stil i 1977. Følgende versjon ble godkjent i november samme år (på engelsk):

General

- **Size:** Large

Head

- **Shape:** Triangular, with all sides of equal length; good height when viewed in profile. The forehead is slightly rounded, with a long, straight profile without a stop or dip.
- **Chin:** Firm

Ears

- **Shape:** Large, broad at the base, pointed, with lynx-like tufts and long hair coming out of the ears.
- **Placement:** High and open, so that the outer lines of the ears follow the lines of the head down to the chin.

Eyes

- **Shape:** Large and oval, well open, slightly slanted.
- **Expression:** Alert and wild expression.
- **Color:** All colors allowed, regardless of coat color.

Body

- **Structure:** Long, strongly built, with solid bone structure.
- **Legs:** Strong and long-legged, with the hind legs higher than the front legs.
- **Paws:** Large, round, and in proportion to the legs.
- **Tail:** Long and bushy, should reach at least to the shoulder blades, preferably to the neck.

Coat

- **Structure:** Semi-long. The woolly undercoat is covered by a smooth, water-repellent topcoat consisting of long, coarse, and glossy guard hairs covering the back. A fully coated Forest Cat has a ruff, shirtfront, and "knickerbockers."
- **Color:** All colors are allowed, including all colors with white, except for pointed patterns and chocolate, lilac, cinnamon, and fawn. Any amount of white is allowed, such as a blaze, locket, white on chest, paws, etc. The color should be clear.

Faults

- **General:** Cats that are too small or lightly built.
- **Head:** Round or square head, profile with a break (stop).
- **Ears:** Small ears, placed too far apart or too close together.

-
- **Legs:** Short or thin legs.
 - **Tail:** Short tail.
 - **Coat:** Dry coat, mats or tangles, coat that is too silky.

Tilføyelser og endringer over tid.

De spesielle godkjenningene for noviser innen Norsk Skogkatt ble avsluttet i 1990 i NRR og FIFe. Etter dette måtte katter godkjennes ved å søke til NRRs styre, på samme måte som for alle andre raser.

Genbasen ble på det tidspunktet ansett som stor nok for en sunn raseutvikling.

Standarden ble justert av dommere i 1998, under et seminar i Sverige, for å gjøre den tydeligere og lettere å forstå. Etter dette seminaret ble rasens eget Breed Council/ raseutvalg i FIFe etablert.

Fargen *Amber* (Peterschmitt, 2009) ble anerkjent i 2004 og fikk sine EMS-koder (fargekoder) i 2005. Det har vist seg å være et eget fargegen som kun finnes hos Norsk Skogkatt, og en gentest kan vise om katten din er bærer av dette genet eller ikke.

I 2008 ble standardene for mange raser endret, og 5 poeng ble tatt ut fra *pels* og gitt til *farge og mønster* for den Norske Skogkatten. Mange oppdrettere og dommere var uenige i dette.

Rundt 2013–2016 ønsket en annen katteorganisasjon å tillate krysning mellom rasen Maine Coon og Norsk Skogkatt i et avlsprogram. Dette skapte sterke reaksjoner i Norge og i FIFe. Breed Council for Norsk Skogkatt forsøkte å få dette forbudt i alle organisasjoner, men lyktes ikke. Det finnes fortsatt noen oppdrettere i andre forbund som krysser disse rasene – og andre raser – med hverandre, så det er viktig å være oppmerksom på dette ved import av nye avlskatter. I FIFe er det forbudt å krysse Norsk Skogkatt med andre raser.

Standarden inneholdt tidligere en liste over feil, frem til en opprydding ble gjort i alle FIFe-standarder på slutten av 2010-tallet. Diskusjonene var lange og krevende, men feil-listen ble til slutt fjernet. Argumentet var at standarden i seg selv skal være tydelig på hvordan katten skal se ut – og det motsatte skal da regnes som en feil. Mange oppdrettere er ikke overbevist om at dette var til det beste for rasen, og mener at feil hos naturlige raser bør nevnes og trekkes poeng for. Feil som ikke er gunstige for rasen, ville blitt korrigert av naturen selv dersom katten levde i vill tilstand. Men enn så lenge er standarden vedtatt og i bruk, og det er opp til oppdretterne å sørge for at feil ikke videreføres i avl.

Den Tekniske standarden

Følgende viser FIFes tekniske standard (FIFe, 2025), sammen med NSRs forklaringer til de ulike delene – for å vise hvordan hver del av katten har en viktig egenskap hos Norsk Skogkatt.

Husk at standarden er laget for å beskrive en katt med 100 poeng – og en slik katt finnes ikke i virkeligheten!

FIFe standard i 2025

NORWEGIAN FOREST CAT NORWEGISCHE WALDKATZE CHAT DES FORÊTS NORVÉGIENNES

NFO

General/ Allgemein/ Généralités	Size/ Größe/ Taille	Large
Head/ Kopf/ Tête	Shape/ Form/ Forme	Triangular, where all sides are equally long; with good height when seen in profile; forehead slightly rounded; with long, straight profile without break in line (no stop)
	Chin/ Kinn/ Menton	Firm
Ears/ Ohren/ Oreilles	Shape/ Form/ Forme	Large, with good width at the base; pointed tips; with lynx-like tufts and long hair out of the ears
	Placement/ Platzierung/ Placement	High and open, so that the outer lines of the ears follow the line of the head down to the chin
Eyes/ Augen/ Yeux	Shape/ Form/ Forme	Large and oval, well opened, set slightly oblique
	Expression/ Ausdruck/ Expression	Alert expression
	Colour/ Farbe/ Couleur	All colours permitted, regardless of coat colour.
Body/ Körper/ Corps	Structure/ Struktur/ Structure	Long, strongly built; solid bone structure
Legs/ Beine/ Membres		Strong, high on legs; hind legs higher than the front legs
	Paws/ Pfoten/ Pattes	Large, round, in proportion to the legs
Tail/ Schwanz/ Queue		Long and bushy; should reach at least to the shoulder blades, but preferably to the neck
Coat/ Fell/ Robe	Structure/ Struktur/ Structure	Semi-long. The woolly undercoat is covered by a water repellent uppercoat which consists of long, coarse and glossy guardhairs covering the back and the sides. A fully coated cat has a shirtfront, a full frill and knickerbockers.
	Colour/ Farbe/ Couleur	All colours are permitted, including all colours with white; except pointed patterns and chocolate, lilac, cinnamon and fawn. Any amount of white is allowed, i.e. a white blaze, white locket, white chest, white on the belly, white on the paws, etc.

SCALE OF POINTS / PUNKTESKALA / ECHELLE DES POINTS

TOTAL		Points/Punkte 100
Head/ Kopf/ Tête	general shape, forehead, nose, profile, jaw and teeth, chin	20
Ears/ Ohren/ Oreilles	shape, size and placement	10
Eyes/ Augen/ Yeux	shape, expression	5
Body/ Körper/ Corps	shape, size, bone structure legs, shape of paws	25
Tail/ Schwanz/ Queue	length and shape	10
Coat/ Fell/ Fourrure	quality and texture length	20
	colour / pattern	5
Condition/ Kondition		5

Generelt

FIFe standarden sier: Stor

Forklart av NSR:

Dette er en stor rase – stor og muskuløs. En av illusjonene formen på kroppen til en Norsk Skogkatt gir, er at den ser kortere ut i kroppen enn den faktisk er, fordi den er høyere på bakbeina enn foran.

Hos hunnkatter er vekten normalt på 4–5. Hannkatter bør ligge rundt 7,5 kg. Noen er større, noen mindre. Det tar tid å utvikle seg – og mellom 4 og 5 år før en Norsk Skogkatt er fullt utviklet. **En norsk skogkatt skal føles tyngre enn den ser ut.**

Hodet (20 poeng)

FIFes standard sier:

Hodeform: Triangulær, der alle sider er like lange, med god høyde sett i profil. Pannen lett avrundet; med lang, rett profil uten brudd i linjen (ingen stopp).

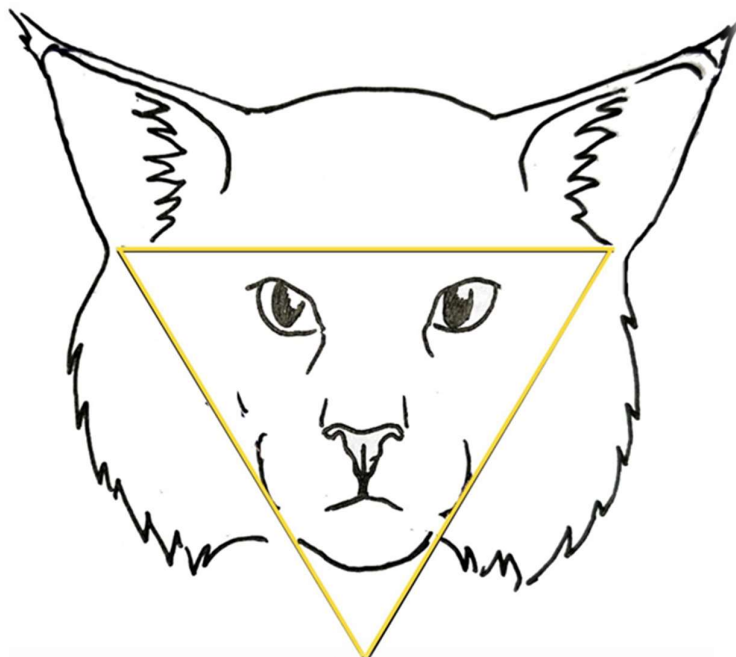
Hake: Fast.

Forklart av NSR:

Hodet sett forfra: Den trekantede hodeformen sett forfra fullføres ved at ytterlinjene på ørene fortsetter trekantens sider oppover (når kattens ører er i avslappet posisjon). Linjen går fra haken, følger sidene av hodet oppover og avsluttes med ørenes ytre linje. Trekanten vil, hos en fullvoksen katt med riktige proporsjoner, fortsatt fremstå som omtrent likesidet når ørene inkluderes.

Hos en ung katt vil trekanten derimot ikke fremstå på samme måte.

Neseryggen skal være bred, og avstanden mellom øynene god. Dette indikerer en bred skalle og god størrelse på hodet.

En bred skalle kan gi en illusjon av et kortere hode, men dette er ofte ikke realiteten dersom to katter sammenlignes – det handler som regel om forskjeller i benbygning.

Hodet skal ha rette sidelinjer, uten innsunkne eller utstående øyehuler.

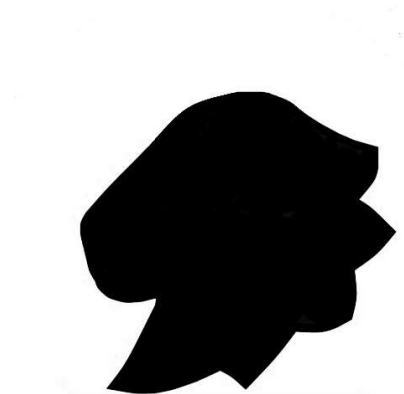
Sidelinjene er med på å danne den likesidede trekanten som hodet skal vise – når man ser katten forfra.

Når du legger fingeren langs kattens kjeve/munn og opp mot ørene, skal benbygningen ikke være innsnevret. Den skal være fyldig, sterk og rett.

Værhårene er lange og stikker ofte så langt fra kroppen som katten er bred.

Hodet i profil: Se på NSR-emblemet (av Truls); hodet har ingen svake punkter. Det er solid, det er sterkt. Det utstråler kraft. Profilen fra nesetippen til pannen skal være rett – ingen brudd, ingen søkk. Denne går over i en lett avrundet panne med god høyde. Kurven på toppen av hodet er avrundet og går fra pannen og hele veien til nakken.

Noen ganger kan pels på neseryggen gi en illusjon av et brudd i linjen, men når du legger fingeren på, er benbygningen rett. Dette er en av egenskapene som gjør katten så spesiell – og profilen skal være rett.

Truls, without ears

Haken: Nesetippen går ned til en god, dyp hake som harmonerer med profilens linje. En fremtredende hake kan fort bli til underbitt og er ikke ønskelig. Den skal være sterk, men ikke stikke ut foran nesen.

Sett i profil skal det være en rett linje fra nesetippen til bunnen av haken.

Norsk Skogkatt har en bred kjeve som gir et kraftig bitt og god plass til tenner – tenner som er ment for å drepe småvilt (eller kosebams), stelle pelsen og rense bein.

En katt med dårlig tannstilling ville ikke overlevd i naturen.

Det er seks punkt som bør vurderes ved bedømming av hodet – og alle er viktige: Generell form, panne, nese, profil, kjeve og hake!

Ører (10 poeng)

FIFes standard sier:

Form: Store, med god bredde ved basis, spisse tupper med gaupelignende hårdusker og lang pels som vokser ut av ørene.

Plassering: Høyt og åpent, slik at ørenes ytre linjer følger hodets linje ned til haken.

(Merknad: Voksne hannkatter kan ha bredere hode enn hunnkatter.)

Forklart av NSR:

Leddbåndene og brusken i ørene er festet til hodeskallen slik at ørene kan bevege seg opp og ned og i alle retninger når katten jakter eller leker. Ørene brukes også til å regulere kroppstemperaturen ved å sende blod ut til ørene for å kjøle ned kroppen under jakt og annen fysisk aktivitet. Ørene er en viktig del av kattens mimikk og hjelper den med å uttrykke seg.

Hårveksten inne i ørene fungerer som beskyttelse mot luft og rusk som ellers kunne trenge rett inn i øregangen.

De fine, litt tettere hårene langs ørets ytterkant samles i toppen som øretufser. Disse hjelper katten med å kjenne vindretningen og bryter vindens passering av øret.

Ørene skal være i harmoni med hodet hos voksne katter – men likevel av en god størrelse.

Hos kattunger og unge katter kan ørene ofte virke litt for store – og det skal de. De vil vokse inn i ørene etter hvert.

Det skal være god avstand mellom ørene på toppen av hodet hos en voksen katt. Hos en hannkatt bør det være minst én ørebase bredde mellom dem, og på store hoder sies det at man skal kunne plassere minst tre fingre mellom ørene!

Men ikke tro at dette betyr at ørene sitter lavt på siden av hodet!

De er plassert høyt og beveger seg mye når katten bruker dem. Ørene skal være plassert slik at ørets ytre linje blir en forlengelse av hodets sidelinjer – og på den måten forsterker trekantformen.

En katt som er oppmerksom, leker eller jakter, vil løfte ørene for å fokusere – og da endres vinklene i trekanten.

Ørene vil også sitte høyere på hodet hos en ung og uferdig katt enn hos en eldre og fullt utviklet fertill katt. Hodet skal bredde seg etter hvert.

Det er lettest å se “trekanten” når katten er avslappet og fornøyd.

En redd eller ukomfortabel katt kan trekke ørene ned og bakover langs hodet.

Sett bakfra: Du ser ørebase og plassering tydelig dersom du ser på hodet bakfra. Den kan være litt skjult i pelsen, men bare stryk pelsen ned – så ser du det.

Øyne (5 poeng).

FIFes standard sier:

Form: Store og ovale, godt åpne, satt lett skrått.

Uttrykk: Våkent uttrykk

Farger: Alle øyefarger er tillatt, uavhengig av pelsfarge.

Stilling: lett skråstilte

Forklart av NSR:

Øyets form og blikk er ikke det samme. Øynene skal være lett skråstilte fra nesen og opp mot starten av øret – og følge trekantformen. De skal være av god størrelse, store sammenlignet med enkelte andre raser. Standard sier ovale – nesten som en mandel når katten er avslappet – og så åpner de seg og blir våkne og intense når katten jakter.

Hos unge katter kan dette få dem til å virke dominerende, men de vil vokse inn i både øyne og ører etter hvert. Øyefargen skal harmonere med resten av katten.

Og så er det **blikket**. Det handler mye om kattens personlighet og indre styrke – mysteriet og sjelen fra skogen. Kraften stråler gjennom katten og ut gjennom øynene – det er ikke lett å forklare, det må oppleves. Vi kaller det “å se skogen i blikket”.

Et våkent og litt vilt uttrykk, et snev av mystikk og styrke som kommer innenfra – og som du ikke ser med mindre katten selv ønsker å vise det.

Blikket skal si: *“Jeg er her, men jeg vil helst ut i skogen og jakte – og jeg er klar til å gå!”*

Dette kan ikke avles inn i katten – det kommer innenfra. Og for at katten skal vise det, må den føle skogkatten i seg selv. Noen viser det bare når de er ute og jakter, mens andre gløder hele tiden.

Kropp og beinbygning (25 poeng)

FIFes standard sier:

Kropp: Lang, kraftig bygget med solid benstruktur.

Benbygning: Sterk, høy på bena; bakbena høyere enn forbena.

Poter: Store, runde, i proporsjon til bena.

(Merknad: Den langsomme utviklingen av denne rasen må tas i betraktning.)

Forklart av NSR:

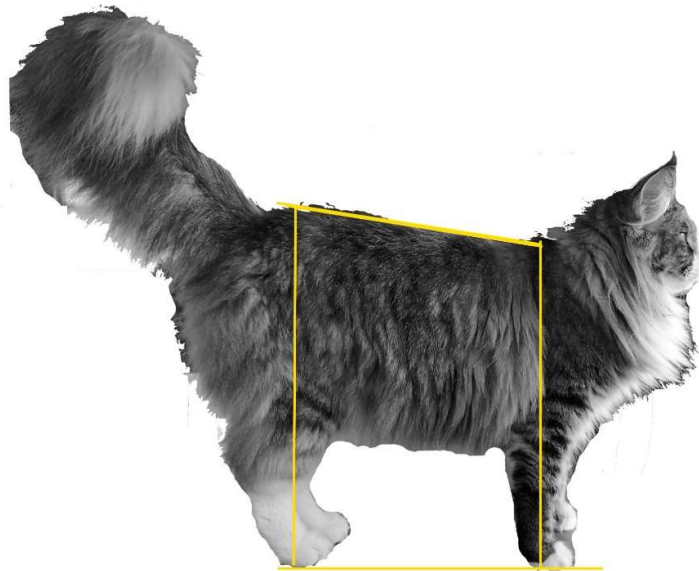
“Trestammer å gå på, brystkasse som en hest, hodeskalle som en vær og høyere på bakbeina enn frambeina.”

Norsk Skogkatt er en kraftfull katt. Den skal føles tyngre enn den ser ut, og ha rikelig med muskelmasse.

Den skal ha en rund og kraftig beinstamme med god muskelmasse – helt ned til de store potene. De kraftige, store potene skal ha sterke klør.

Bakbena er høyere enn forbena og gir katten kraft og spenst under jakt.

Dette er en av egenskapene som gjør rasen spesiell – og det bør alltid telle med i poengbedømmingen.

Brystkassen bør være dyp og bred, med plass til gode lunger og et sterkt hjerte.

Det bør helst være plass til en vanlig håndflate mellom forbena på en godt bygget katt.

Skuldrene er bredt plassert, med god avstand mellom skulderbladene, og bør helst være en håndsbredde fra hverandre på en stor hannkatt – målt med tommelen på den ene siden og pekefingeren på den andre. Noen er så brede som 15 cm.

Hunnkatter er mindre, og siden dette er en saktevoksende rase, kan det ta tid før bredden og styrken utvikles.

Og til slutt: **snøskoene og klørne**. Disse hjelper dem å gå på gjørme, mose og snø, hjelper dem å klatre i trær både opp og ned (og de gjør det med hodet først!), og å tåle steiner, ur og svaberg i det røffe terrenget de ble utviklet.

De sprer tærne for å gjøre bæreflaten større og fordele vekten bedre. Pelsen hjelper dem å ikke synke ned i underlaget, og beskytter potene mot steiner og rusk – akkurat som en ekte "snøsko". Om vinteren på snø eller vått underlag, og om sommeren i våtmark og skogbunn. Klørne er kraftige og lange. Som små isbrodder. Hver minste detalj har sin hensikt.

Hale (10 poeng)

FIFes standard sier:

Lang og buskete; bør minst nå til skulderbladene, men helst helt opp til nakken.

Forklart av NSR:

Den norske skogkatten har en lang og buskete hale, som ofte bæres som et seil når den går. Den kan logre med halen når den er glad, og holdes rett opp når katten er rasende.

Halen er en del av språket og en viktig del av kroppen.

Den brukes til å balansere kroppen under jakt og lek, men også som et ekstra varmt teppe for kalde poter om vinteren.

Halen skal være godt muskel satt i halefestet, være solid i benbygningen hele veien ut til haletippen, og være lang. Det sies at katten og halen sammen bør måle minst én meter fra nesetipp til haletipp for å være av god størrelse. Halen skal minst rekke

opp til skulderbladene når den strekkes langs ryggen, helst helt opp til nakken. Den skal ikke ha medfødte skjevheter eller kuler på halen dersom den skal gå i avl.

Katter kan svinge halen opp på ryggen for å vise glede. Dette er ikke en feil. Katten er rett og slett utrolig glad og viser det på denne måten. Men hvis halen alltid krøller seg over og langs siden av katten (slik som hos enkelte hunderaser), skal katten ikke brukes i avl. Dette ønskes ikke. Det kalles ekornhale.

Mengden pels på halen vil variere med årstid og alder og kan gå fra «piperenser» til «vaskebjørn» iløpet av en sesong. Den skal ha tydelige dekkhår.

Pels (totalt 25 poeng, 5 for farge/mønster):

FIFe-standardens sier:

Halvlang. Den ullaktige underullen er dekket av en vannavstøtende overpels som består av lange, grove og glansfulle dekkhår som dekker rygg og sider. En fullt pelset katt har brystpels, full krage og "buksebens"-pels.

Merknader i standarden:

- Pelsen vurderes hovedsakelig ut fra tekstur og kvalitet
- Lengde på pels og tetthet i underull varierer med årstid
- Kattunger kan bruke opptil 6 måneder på å utvikle dekkhår

Farge: Alle farger er tillatt, inkludert alle farger med hvitt; unntatt maskemønster (pointed), sjokolade, lilla, kanel og fawn. Enhver mengde hvitt er tillatt, f.eks. hvit bliss, hvitt bryst, hvit mage, hvite poter osv.

Forklart av NSR:

Den norske skogkatten har en dobbel pels. Dette er en av dens mest fremtredende trekk. Pelsen varierer i lengde og tykkelse med årstidene. Den inneholder lanolin, som hos sauer, som hjelper å holde pelsen tørr og fri for floker.

Den har en overpels- dekkpelsen og underpels – isolasjonslaget. Kvaliteten på pelsen skal alltid telle mer enn mengden, for uten riktig kvalitet ville katten ikke overlevd i naturen.

Andre karakteristiske trekk er kinnskjegg, skortekrage og knickers. Skjortekragene starter bak hodet, går over skulderbladene, og blir lengre nedover sidene og foran mot brystet. Forfra kan det nesten ligne en løvemanke, men den stopper ikke brått ved ansiktet slik som hos en løve. Pelsen på hodet, og kinnskjegget glir over i skjortekragene.

Sommerpelsen har mindre underpels, og er noe kortere enn vinterpelsen. Pelsen over selve skulderbladene er nesten helt kort – sett bakfra kan det nesten se ut som om katten er barbert over skuldrene! Dette området er også vanskelig for katten å stelle selv, og det er her hannkatten tar tak i hunnen under paring, så huden er tykkere her.

Den grovere og glansfulle overpelsen/dekkhårene finnes i hovedsak langs kattens rygg, men også innimellom underullen langs sidene på kroppen. Du finner også dekkhår innimellom på resten av pelsen.

Dekkhårene holder pelsen smidig og hindrer floker, gir luft i pelsen og dermed god isolasjon. Samtidig fungerer de som en regnjakke over ryggen.

De hindrer ikke katten i å bli våt, men holder regnet ute fra underullen en stund og gjør det mulig for katten å riste av seg regn og snø, og være tørr under om vinteren.

Den tynnere og finere underullen vil variere mye fra katt til katt, og med årstidene. Om sommeren kan enkelte katter nesten se korthårede ut med kun en busket hale når man ser dem på avstand – helt til de kommer nærmere og man ser at dobbelpelsen fortsatt er der, bare mindre av den.

Pelsen vil bølge og bevege seg på en spesiell måte kalt **“lunse”** (bølger eller krusninger) når katten traver av gårde.

En kattunge kan nesten se korthåret ut hele kattungetiden, og en ungekatt vil ikke ha like mye pels som en fullvoksen katt. Og dette er helt naturlig.

Overpelsen/dekkhårene er synlige fra tidlig alder, men ofte tydeligere når underullen er kort.

Pelsen fortsetter under potene. Det vokser hår mellom tredeputene både på for- og bakføttene. Dette kalles snøsko og er helst lengre om vinteren enn om sommeren.

Vi ønsker riktig pels i forhold til alder, klima og årstid.

Vinter og sommerpels varierer i tykkelse og lengde, farge NFO f (samme katt på bildene)

Den norske skogkatten finnes i nesten alle farger og med alle mengde hvitt, og passende øyenfarger – til og med blå.

Alle helt hvite katter skal BAER-testes (Brainstem Auditory Evoked Response), da de kan være døve.

Maskede, “pointed” mønstre er ikke tillatt i denne rasen.

Mønstre er ikke så viktige for katten selv, men har en funksjon som kamuflasje.

Tydelige tegninger er vakkert.

Kondisjon (5 poeng)

FIFe-standarden (2025) sier ingenting spesifikt om kondisjon, men de har noen merknader.

Remarks/ Anmerkungen/ Remarques	General/ Allgemein/ Généralités	<ul style="list-style-type: none">• very slow maturing of this breed should be taken into account.
	Head/ Kopf/ Tête	<ul style="list-style-type: none">• mature males may have broader heads than females.
	Coat/ Fell/ Fourrure	<ul style="list-style-type: none">• coat is evaluated mainly on texture and quality.• length of coat and density of undercoat vary with the seasons.• kittens can take up to 6 months of age to develop guard hairs.

Forklart av NSR:

I tillegg til listen ovenfor, skal den norske skogkatten hverken være tykk eller tynn, men muskuløs og sterk. Og den skal føles tyngre enn den ser ut.

Det er ikke lett å holde en fertil katt tykk nok, eller en kastrert katt slank nok.

Ved å veie katten minst én gang i året, kan man lettere holde vekten på et sunt nivå.

Ryggraden skal ha god muskelsetting på begge sider, bryst og skuldre skal føles sterke og muskuløse – det samme gjelder beina og nakken.

Magen skal være jevn, ikke fremtredende.

Ribbeina skal kunne kjennes, men aldri være synlige.

Helse hos den norske skogkatten:

Den norske skogkatten er generelt en sunn katterase, med en gjennomsnittlig levealder på rundt 12–15 år. Dersom man er heldig og katten har god helse, er det ikke uvanlig at den blir 17 eller 18 år gammel.

Rasespesifikt har vi kun én kjent sykdom med obligatorisk testing: **GSD4**.

GSD4

GSD4 står for Glycogen Storage Disease type IV (PawPeds, GSD IV).

Det er en arvelig genetisk sykdom som påvirker stoffskiftet hos katter, og er særlig kjent hos enkelte raser som den norske skogkatten.

Den skyldes en mutasjon i genet som koder for enzymet glycogen branching enzyme (GBE1). Hos berørte katter klarer ikke kroppen å lagre glykogen riktig. Dette fører til opphopning av unormalt glykogen i cellene, noe som kan skade muskler, lever og nervesystem.

Symptomer kan inkludere svakhet, vekst problemer, neurologiske symptomer og – i alvorlige tilfeller – død i ung alder.

Sykdommen er autosomt recessiv, noe som betyr at begge foreldrene må være bærere for at avkommet skal bli sykt.

På begynnelsen av 2000-tallet ble det satt søkelys på GSD4 som et helseproblem for rasen, og det pågikk en debatt i NSR og NRR: Skulle man kastrere alle bærere – eller avle forsiktig og teste?

Testing ble obligatorisk for den norske skogkatten (NSR, 2012).

Testen var enkel – en gentest viste om katten var bærer av genet eller ikke. Og siden dette er et recessivt gen, kan parringer med GSD4-bærere kontrolleres.

Det er derfor ikke vanskelig å holde denne svakheten ute av rasen.

Alle registrerte norske skogkatter i NRR skal ha kjent GSD4-status, ettersom alle avlskatter må testes dersom en av foreldrene er bærer, og statusen vises på stamtavlen som utstedes. I dag er det ikke lenger nødvendig å avle på GSD4-bærere.

(GSD IV (NFO) N/N)*

[Nimrud Keshdy de Maison blanche](#)

(NO) NRR LO 187217 (FR)LOOF 2017.11219

NFO es 24

29.01.2017

On the pedigree this will show the cats GSD IV status. N/N is a non carrier.

Den generelle helsen.

Ifølge tilgjengelig statistikk er den norske skogkatten temmelig gjennomsnittlig når det gjelder både sykdommer og dødsårsaker.

Dette betyr likevel ikke at det ikke er behov for bekymring rundt utviklingen av ulike arvelige sykdommer, eller det som gjør katter disponert for visse svakheter eller defekter. Dette finnes også i vår rase.

Som oppdretter er det viktig å være bevisst på farene vi utsetter rasen for dersom vi tillater individer med kjente svakheter å fortsette i avl.

Dersom noe nytt utvikler seg til å bli en trussel for rasen, eller gi økende årsak til sykdom eller død må vi handle raskt og bestemt.

Raseutvalget i FIFe og NSR må samarbeide om å følge utviklingen i rasen, sammen med oppdrettere og andre skogkattklubber rundt om i verden.

Selv om det kun finnes én obligatorisk test før avl på den norske skogkatten, finnes det anbefalinger for andre sykdommer vi vet forekommer i rasen.

PK-def

Pyruvatkinase-mangel (PawPeds, PK-def), skyldes en mutasjon i PKLR-genet, som fører til mangel på enzymet pyruvatkinase.

Dette enzymet er essensielt for energiproduksjon i de røde blodcellene.

Når enzymet mangler, brytes de røde blodcellene ned for tidlig, noe som resulterer i kronisk eller periodisk anemi.

Symptomer kan inkludere tretthet og slapphet, bleke slimhinner, dårlig appetitt og vekttap, dårlig pelskvalitet, økt hjerterefrekvens og pust. I noen tilfeller kan man også se gulsott, forstørret milt eller lever.

PK-def arves autosomt recessivt. Det betyr at katten må arve det defekte genet fra begge foreldrene for å bli syk. Katter med kun ett defekt gen er bærere, men viser ingen symptomer. Bærere kan likevel føre genet videre, så genetisk testing før avl er viktig.

Tilstanden diagnostiseres gjennom en DNA-test, ofte ved hjelp av en enkel munnprøve (svabertest).

Det finnes ingen kur for affiserte katter, men noen kan leve relativt normale liv med tilstanden. I alvorlige tilfeller kan blodoverføringer være nødvendig. Eksperimentelle behandlinger, som benmargstransplantasjon, har blitt forsøkt, men brukes sjelden.

HCM

Hypertrofisk kardiomyopati (PawPeds, HCM) er den vanligste hjertesykdommen hos katter, og rammer både rasekatter og huskatter. HCM er en arvelig hjertesykdom der hjertemuskelen, spesielt i venstre hjertekammer, blir unormalt fortykket.

Dette svekker hjertets evne til å pumpe blod effektivt og kan føre til alvorlige komplikasjoner som hjertesvikt, væske i lungene, blodpropp og plutselig død.

Symptomer kan inkludere slapphet og redusert appetitt, kortpustethet eller rask pust, høy hjertefrekvens, pustevansker og lammelse i bakbeina (på grunn av blodpropp). For å diagnostisere HCM er ekkokardiografi (ultralyd av hjertet) den mest pålitelige metoden. Sykdommen oppdages ofte under rutinemessige helsesjekker når det høres en bilyd på hjertet.

HCM er genetisk, men ikke medfødt – den utvikler seg vanligvis etter 6 måneders alder, ofte mellom 2–4 år. Enkelte raser, som Maine Coon, Ragdoll og norsk skogkatt, har høyere risiko. Det finnes ingen gentest for HCM hos norsk skogkatt, så årlige hjertescreeninger anbefales for avlskatter og risikokatter.

Det finnes ingen kur, men medisiner kan hjelpe med å håndtere symptomene og forbedre livskvaliteten.

Katter med mild HCM kan leve lange liv uten symptomer, mens alvorlige tilfeller krever tett oppfølging (Romstad & Vatne, 2025).

Andre lidelser

NSR og oppdrettere i Norge er klar over at FORL (Feline Odontoclastic Resorptive Lesions) forekommer i rasen, samt Entropion, men disse er ikke rasespesifikke genetiske sykdommer og forekommer foreløpig ikke i alarmerende grad hos norsk skogkatt. Forklaringer følger likevel, da det er viktig informasjon.

Entropion

Entropion refererer til en unormalt formet øyelokks feil hos katter (Bjerkås, 2015). Det er en arvelig tilstand, og rammer oftest begge øynene, men kan også forekomme kun på ett øye. Øyelokket ruller innover, slik at pelsen gnisser mot hornhinnen.

Dette er smertefullt, og katten kan holde øynene delvis lukket. I tillegg til vedvarende ubehag, kan entropion føre til hornhinesår. Det er som regel det nedre øyelokket som blir påvirket.

Tilstanden kan sees fra ung alder, men hos noen katter blir det ikke tydelig før de er fullvoksne. Noen ganger kan det også være et resultat av andre øyeproblemer, hvor deformasjonen oppstår sekundært.

Katter med kort nese (brachycephale katter, med kort og bred hodeskalle) har ofte entropion i øyelokkene nær neseroten.

FORL (Feline Odontoclastic Resorptive Lesions)

FORL er en vanlig og smertefull tannsykdom der tannstrukturen hos katten begynner å brytes ned og resorberes, ofte med start under tannkjøttet og videre mot kronen (Anicura). Det dannes lesjoner, vanligvis nær tannroten, som til slutt kan ødelegge hele tannen. Tilstanden rammer oftest premolarer og molarer.

Den eksakte årsaken er fortsatt uklar, men mulige faktorer inkluderer genetikk, forstyrrelser i immunsystemet, overskudd av vitamin D i enkelte kommersielle kattefôr (en omdiskutert teori), eller tannsykdom og betennelse.

Katter er flinke til å skjule smerte, men tegn på FORL kan være:

- Vanskeligheter med å spise eller tygge på én side
- Slipper mat eller foretrekker myk mat
- Poter mot munnen
- Overdreven sikling
- Dårlig ånde
- Rødt eller betent tannkjøtt
- Mindre pelsstell enn vanlig

For å diagnostisere FORL kreves tannrøntgen, da lesjonene ofte er skjult under tannkjøttet. Tanntrekking er den vanligste og mest effektive behandlingen for affiserte tenner. Smertebehandling og profesjonell tannrens er også viktig. Det finnes ingen kur, og affiserte katter kan utvikle nye lesjoner over tid.

FORL, sammen med gingivitt og periodontitt, er et økende problem i vår rase – som i alle andre raser. Oppdrettere må ha søkelys på dette og forsøke å redusere den arvelige delen gjennom bevisst avl. Vi bør også være mer oppmerksomme på hva vi gir kattene våre å spise, da tenner og tannkjøtt trenger å brukes. Tannproblemer kan også komme av syrer fra fordøyelsessystemet.

Andre hensyn ved avl:

Oppdrettere bør også være bevisste på andre helseutfordringer som diabetes, mata allergier, nyreproblemer og lignende. Jevnlige helsekontroller hos veterinær (årlige) bør være et minimum.

Den lykkelige katten.

Helse handler ikke bare om sykdommer – det gjelder også mental helse for katten.

Den norske skogkatten har et sterkt ønske om å være ute i naturen, og vi bør la dem få muligheten til det. Dersom det ikke er trygt å slippe dem ut, bør man lage en kattegård hvor de kan leke, eller ta dem med på tur i bånd.

Hvis heller ikke det er mulig, må man sørge for god plass inne. De trenger å løpe, klatre og leke! De er jegere av natur og har sterke instinkter – de trenger å få utløp for jaktinstinktene sine.

Ikke gi dem for mye mat som unge. De har allerede en stor kropp de skal vokse inn i, og unødvendig vekt kan skade dem på sikt.

Ledd og bein som er i vekst og skal tåle fall, hopp og lek, kan bli lettere skadet dersom katten er overvektig.

Men for lite næring er like ille! De trenger mye for å vokse riktig og ha energi. Det er derfor viktig å finne balansen.

De fleste regulerer dette selv med tilgang til god mat.

Katter er kjøttetere, og de trenger mye proteiner i kosten – ikke karbohydrater. Katter tåler ikke karbohydrater like godt som hunder eller mennesker, tarmsystemet til katten kan ikke fordøye og omdanne dem effektivt. De trenger ordentlig kattemat, og noen trenger i perioder spesialtilpasset mat.

Vann er like viktig. Katten er i utgangspunktet et ørkendyr, og som jeger fikk den mesteparten av væsken sin fra byttet. Når den bor inne hos oss, må vi sørge for at den drikker nok. Det gjør vi ved å tilby flere, rene vannskåler eller fontener. Mangel på vann kan føre til urinveisinfeksjoner, krystaller eller nyreproblemer.

Våtfôr anbefales som et supplement for å tilføre mer væske i dietten.

Generelt er det lurt å følge med på kattens daglige atferd og vaner å være oppmerksom på endringer. De kan indikere at noe ikke er helt som det skal være.

Ved tvil eller bekymringer – kontakt veterinær.

En frisk katt er en lykkelig katt!

Kilder

Anicura. *TR eller FORL*. <https://www.anicura.no/for-dyreeiere/katt/fakta-og-rad/forl/>

Bjerkås, E. (2015). *Arvelige øyesykdommer hos katt*. Norges Veterinærhøgskole. <https://nsvo.no/assets/uploads/files/Arvelige-%C3%B8yesykdommer-hos-katt.pdf>

FIFe. *Norwegian Forest cat*. <https://fifeweb.org/cats/breeds/norwegian-forest-cat/>

FIFe. (2025) *Norwegian Forest cat breed standard*. <https://fifeweb.org/app/uploads/2023/10/NFO.pdf>

Norsk Skogkattring, <http://www.norskskogkattring.no/fife>

Norsk Skogkattring. (2012). *Helse*. http://www.norskskogkattring.no/Norsk_Skogkatt/Helse_Norsk_Skogkattring.shtml

NRR. *Rasestatistikk*. www.nrr.no/for-medlemmer/rasestatistikk/

Pawpeds. *Glucogen Storage Disease Type IV (GSD IV)*. <https://www.pawpeds.com/cms/index.php/en/health-programmes/gsdiv>

Pawpeds. *Pyruvate Kinase (PK) Deficiency*. <https://www.pawpeds.com/cms/index.php/en/health-programmes/pkdef>

Pawpeds. *Hypertrophic Cardiomyopathy (HCM)*. <https://www.pawpeds.com/cms/index.php/en/health-programmes/hcm>

Peterschmitt, M. (2009). *Norwegian Forest cats in Amber... The show must go on!* <https://cfa.org/wp-content/uploads/2024/06/norwegian-forest-cat-amber.pdf>

Romstad, H. S. & Vatne, L. I. (2025). *Hypertrofisk kardiomyopati (HCM) hos katt*. Empet. <https://www.empet.no/artikler/hypertrofisk-kardiomyopati-hcm-hos-katt>